

Les tribulacions dels fotoperiodistes

Enguany, com cada any, l'estiu atreu els «papparazzi» a Mallorca, a la recerca de la gent famosa. En aquest article es parla de les intrigues d'un negoci que, de vegades, pot resultar ruïnós.

X. Sastre

Fotògrafs i *papparazzi* s'enfronten cada estiu a una llarga i dura jornada. No hi ha horaris i tots els esforços són pocs per aconseguir un bon primer pla, uns segons més amb la imatge dels aristòcrates o d'algun famós en pose compromesa. És una feina on hi compta la imaginació, l'estat d'alerta, la rapidesa i la sort.

N'hi ha que preparen els seus plans amb minuciositat, amb l'avantatge de conèixer el terreny. Ramon Rabal i Carlos Agustín, dos fotògrafs que treballen a Mallorca, esperaren apostats a un semàfor camí de Marivent que es posàs en vermell. Hi havia una entre moltes possibilitats que el volkswagen furgoneta amb els hereus anglesos i els espanyols s'aturàs a l'altura dels objectius dels dos fotògrafs que esperaven a cada banda del carrer. La reacció dels guardaespalles reials, en veure els càmeres preparats, no es va fer esperar. Cap dels dos fotògrafs va poder disparar una foto, el crit de l'agent de seguretat paralitzà els dos professionals.

Hi ha fotògrafs que passen molta tensió a l'hora de fotografiar els hereus, quan hi ha tota la competència reunida. «Sempre s'ha d'estar a primera fila, on només en caben quatre o cinc. Tota l'espera és una tensió constant. De vegades, com quan Lady Di, no puc dormir el dia abans. Només de pensar que se n'ha de treure la foto», assegura Joan Torres de *Última Hora*.

A banda de les fotos oficials, on enguany només s'han deixat acostar 50 fotògrafs, per evitar les picabaralles d'altres anys, hi ha les exclusives. Una fotografia de les infantes o del príncep Felip, en exclusiva, fora dels actes oficials, es pot cotitzar fins a 500.000 pessetes. Però és molt difícil burlar la vigilància dels prop de 45 guàrdies personals que duen els prínceps. Un fotògraf d'*Interviú* conservà durant uns dies les marques de la sacsejada que va

rebre d'un d'aquests guardians quan pretenia treure una foto dels prínceps a una discoteca de Palma.

També hi ha reaccions de molt mal geni, que poden posar en una mala situació el fotògraf. Per exemple, el cas del nét del *general*, Francis Franco, tan repressiu com l'avi. En tornar de Xile, on havia fet alguns negocis foradats, agredí el *papparazzo* que l'intentava fotografiar. Francis Franco va espatllar un teleobjectiu valorat en 800.000 pessetes. Entre els violents també hi ha el company de Norma Duval, el musculós Mark Ostacerik, que va donar una pallissa a un fotògraf que volia retratar la Duval en *top-less*.

N'hi ha d'altres que eviten els fotògrafs d'una forma molt més subtil. Un bon exemple serien els Rossi, que aquest any han sabut guardar-se molt bé els secrets de família. Per la seva exclusiva sobre com passaven les vacances a la casa llogada a Mallorca han cobrat 7 milions de pessetes. Per poder cobrar l'exclusiva s'han hagut d'amagar constantment dels fotògrafs que no dubtaven a fer guàrdia davant casa seva. Els Rossi, previsors, s'havien fet construir una tanca opaca als flaixos que els havia costat prop d'un milió de pessetes.

L'estiu dels «papparazzi»

No tots els fotògrafs vénen en les mateixes condicions, ni amb el mateix esperit. Hi ha fotògrafs que vénen amb el material mig col·locat, a tret segur i, a més, acompanyats del redactor. Cada any hi ha recepcions, gales i trofeus que es repeteixen. Però després hi ha els que busquen l'exclusiva i es passen mig estiu buscant l'estela del iot reial Fortuna.

Per als que vénen de fora i no coneixen l'illa, les dificultats augmenten. Normalment fan més quilòmetres dels necessaris. Mentre que els fotògrafs locals, els més professionals, veuen sor-

Els 'papparazzi', a l'expectativa de la foto milionària.

tir el Fortuna de Porto Pi, i en un moment, segons com enfila, ja saben la direcció que prendran.

A part de les condicions de cada fotògraf, hi ha els mitjans de cada agència. A Efe han enviat tres persones més, un fotògraf, Manuel Hernández León (que va fer algunes de les històriques fotos del 23-F), un redactor que també fa fotos i un laboratorista, que s'han sumat als tres fotoperiodistes que treballen durant tot l'any a Mallorca. Altres agències han estat més modestes, com per exemple Copi, que va enviar un fotògraf i una redactora. A Copi, el fotògraf se'n du un 50% del preu de la fotografia. I per foto contractada, el preu mitjà és de prop d'11.000 pessetes. Aquest estiu la concentració de mitjans i fotògrafs a Mallorca (165, més els estrangers) ha fet que s'haguessin de vendre moltes fotos soltes i pocs rodets sencers. Alguns han perdut fins i tot diners.

Una de les agències que més han treballat aquest estiu ha estat Inphoto, que s'encarrega sobretot de les qüestions rendibles del cor. Compta amb professionals aguerrits com Pepe Barroso o Antonio Catalán, aquest darrer,

autor de les fotos milionàries de Lady Di en biquini. La princesa va sortir enguany amb el mateix model florejat de biquini que l'any passat. Per les fotos, Catalàn ha aconseguit uns 5 milions de pessetes, dels quals la meitat van a l'agència i l'altra meitat a l'autor.

Poden variar les condicions, els mitjans, o la sort. De la mateixa manera les despeses varien molt. Del lloguer d'una llanxa a les dietes diàries. Un *papparazzò* pot gastar d'unes tres a quatre mil pessetes diàries, descomptant el lloguer de l'hotel o l'apartament. Això els dies que no són convidats a algun sopar, berenar o *lunch* dels nombrosos que es produeixen a l'estiu. A part dels homenatges a la premsa que fa alguna empresa turística.

Enguany, la majoria de fotògrafs s'han queixat de les fortes mesures de seguretat entorn de Marivent, que alguna vegada han dificultat la seva tasca i de la competència de mitjans que han comparegut. Però tot fa pensar que una vegada el fenomen marbellí declini a favor de Mallorca els *papparazzi* hi hauran de tornar l'any que ve. Una vegada més. □

Estiu

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 s/a

DE LA NOVEL·LA AL TEATRE

Rosa M. Ramírez.
Rosa Sensat, 34. 160 pàgines.

Una experiència pedagògica activa i estimulante que no pot deixar indiferent ningú que estigui interessat en la formació dels infants.

Editorial Laia

ABANS QUE ENS CONEGUÈSSIM

Julian Barnes.
Col·lecció «El Mirall i El Temps». 166 pàgines.

Per l'autor de: «El loro de Flaubert».

Edicions BROMERA

EL FANTASMA QUE PAGAVA LLOGUER

Henry James.
Col·lecció «A la lluna de València». 4.

La por i l'atracció unides. Una casa intrigant i solitària on, puntualment, es paga un arrendament molt especial.

EDITORIAL EMPÛRIES

TRÈVOL 1: LLENGUA

Glòria Bordons.
Josep M. Castellà.

El llibre ideal per a l'aprenentatge de la nostra llengua a l'ensenyament mitjà i en els cursos d'adults (5a edició).

GREGAL LLIBRES
consorci d'editors valencians s.a.

LLINDAR 2 ENSENYAMENT DE LA LLENGUA A NO VALENCIANOPARLANTS

Ricard Calatayud, Rosa Sanz, Francesc Ruiz
Il·lustracions de Francesc Santana

LA GALERA, S. A.,
EDITORIAL

LES ALES ROGES

Miquel Rayó i Ferrer
Col·lecció Els Grumets de la Galera.
Premi Josep-M. Folch i Torres, 1987.
Presentació: Xavier Pastor, president de Greenpeace.
Espanya.
Il·lustracions d'Ismael Balanyà.

EDITORIAL TRES I QUATRE

TOMBATOSSALS

Josep Pascual Tirado. A cura de Lluís Messeguer «L'Estel», núm. 7.

En aquestes 'Contalles de la Terra', les aventures del gegant Tombatossals en la cort del rei Barbut i en la conquesta de les Illes Columbretes esdevenen, alhora, mite, símbol, signe i miratge.

curial

LA CAIGUDA/ASPRORS DE LA VIDA

Felip Palma
Biblioteca Popular Curial, 4.

Una novel·la curta i un recull de narracions d'una autora (Palmira Ventós) incomprensiblement oblidada, atesa la seva mestria, del tot comparable a la de Víctor Català.

Edicions Proa

LLIBRES PROFÈTICS DE LAMBETH, I

William Blake.
Els llibres de L'Óssa menor 147.
Trad. i pròleg de Miquel Desclot. 160 pàgines.
900 pessetes.

SIRIUS

DOCTRINA CATALANISTA

Fidel Constant
Reedició facsímil del catecisme de la Unió Catalanista.
Sirius. Apartat 2482. 08080 BARCELONA.
Distribució (93) 256 20 00 - 347 25 11.